

Posudek na bakalářskou práci Jakuba Merce „Islám v ČR nechceme“ jako politický fenomén české společnosti z pohledu teorie extremismu a radikalismu

Předložená práce se zabývá antiislamismem v českém prostředí, který byl na vzestupu především v čase imigrační krize v roce 2015, nyní sice poněkud zeslábl, ale nadále je nebezpečný, neboť v mínění části české veřejnosti je stále přítomen, a zůstává i do budoucna vážnou hrozbou pro českou demokracii. Vědecké zkoumání tohoto politického fenoménu je proto důležité a práci Jakuba Merce je třeba ocenit i z tohoto hlediska.

Jakub Merc si zvolil hnutí „Islám v ČR nechceme“ jako reprezentanta českého antiislamismu. Otázkou je ovšem, v jakém smyslu toto hnutí, jehož nevýraznější postavou je Martin Konvička, lze považovat za reprezentanta tak rozmanitého a rozporuplného fenoménu, jako je antiislamismus, byť jenom v českém prostředí. Pro Jakuba Merce je důležité, že se jedná o politické hnutí, které má svou ideologickou složku, ale také organizační strukturu, přitom nepůsobí jako nějaký „tajný spolek“, ale vystupuje na veřejnosti a snaží se svůj antiislamismus přetavit v politické požadavky, a usiluje i o vstup do soutěže s politickými stranami o podporu voličů. V tomto ohledu bylo hnutí „Islám v ČR nechceme“ nepochybně hlavní politickou strukturou, která se objevila na české politické scéně. Nicméně spojovaly a rozpojovaly se v ní různé proudy, a sama tato struktura měnila svou podobu a složení, jak organizační, tak personální.

Za metodologické východisko pro zkoumání této politické struktury si autor zvolil jednak teorii extremismu a jednak teorii radikální populistické pravice. Obě teorie slouží jako nástroj pro analýzu a pro hodnocení slov a skutků hnutí „Islám v ČR nechceme“ především v tom ohledu, že poskytují definiční kritéria, která autor pečlivě uplatňuje při rozboru, avšak méně se již autor pouští do úvah o povaze, případně mezích těchto teorií. Práce tím získává více deskriptivní ráz, ale to odpovídá záměru, kterým je prozkoumat chování antiislamistického hnutí, jeho organizační strukturu, způsoby komunikace a také politické požadavky a cíle. Nicméně autorovi se daří překročit deskriptivní rovinu výkladu tam, kde se pouští do hodnocení antiislamistického hnutí. Střídmě, ale s náležitou znalostí věci se pak pouští i do diskusí teoretických, když zvažuje přínosy jednotlivých teorií a poukazuje na plodnost teorie radikální populistické pravice od Casa Muddyho, podnětný je v tomto ohledu i pokus využít konceptu nové xenofobie od Pavla Barši.

Struktura práce vyplývá z uvedeného přístupu. Je logická a výklad striktně racionální. Autor se vyjadřuje přesně, vychází z definičních znaků, které přebírá z jednotlivých teorií, a tyto znaky uplatňuje na chování hnutí „Islám v ČR nechceme“. Práce působí v tomto ohledu docela legalisticky, ale to byl zřejmě autorův záměr. Při výkladu teorie extremismu však nevychází jenom z hlediska bezpečnostních složek, ale opírá se také o relevantní literaturu. Příklon k teorii radikální populistické pravice práci obohacuje a dodává ji potřebný teoretický rozměr. Teorii Casa Muddyho si zdařile osvojil a se znalostí věci ji uplatnil ve výkladu. Prokázal přitom, že je schopen i teoretického nadhledu a nepodléhá omezenému empirismu.

Práce má náležitý poznámkový aparát, opírá se o relevantní literaturu a napsána je věcným a racionálním stylem. Prozrazuje autora, který se drží věcné roviny výkladu, ale je dobře poučen i v teoriích. Bakalářskou práci hodnotím známkou výborně.